

<p> disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- storyמעשה- keyמקרא-: </p>	<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ					
בקדשים קלים, ואליבא דר' יוסי הגלילי															!	◊								קיד.	
קדשים קלים מומן בעלים הן	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]														!	◊									קיד.
(ויקרא ה) ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים שהן ממונו, דברי רבי יוסי הגלילי.	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]														!										קיד.
הלכך רובע ונרבע - דבר ערוה, מוקצה ונעבד עבודת כוכבים - בקדשים קלים																◊									קיד.
אתנן ומחיר כלאים יוצא דופן - בולדות קדשים																◊									קיד.
ולדי קדשים בהוייתן הן קדושים.	קסבר:																								קיד.
בעלי מומין וכו' אותו ואת בנו וכו'.																									קיד.
וצריכי, - דאי תנא בעלי מומין, משום דמאיסי, אבל תורין דלא מאיסי אימא דמודו ליה לר"ש, ואי תנא תורין, - משום דלא חזי ואידחו, אבל בעלי מומין דאיחו ואידחו - אימא דמודה להו ר"ש לרבנן, ואי תנא הני תרתי, משום דפסולא דגופייהו, אבל אותו ואת בנו דפסולא מעלמא קאתי לה - אימא דמודו ליה רבנן לר"ש, צריכא.																									קיד.
שהיה רבי שמעון אומר.																									קיד.
מאי טעמא דר"ש?																									קיד.
דאמר קרא: (דברים יב) לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום, אמר להו משה לישראל: כי עייליתו לארץ, ישרות תקריבו, חובות לא תקריבו, וגלגל לגבי שילה מחוסר זמן הוא, וקאמר להו משה: לא תעשון.	רבי אילעא אמר ריש לקיש:																								קיד.
אי הכי, מילקי נמי לילקי	רבי ירמיה לרבי זירא:														?										קיד.
הכתוב נתקו לעשה	אלמה אמר רבי זירא:														?										קיד:
הני מילי לרבנן, לרבי שמעון הכי נמי.															!										קיד:
פנים דגלגל לגבי שילה כחוץ דמי.	רב נחמן בר יצחק:														!	◊									קיד:
טעמיה דרבי שמעון כדתניא	רבה:														!	◊									קיד:
מנין לזובה פסח בבמת יחיד בשעת איסור הבמות שהוא בלא תעשה? ת"ל: (דברים זז) לא תוכל לזבוח את הפסח, יכול אף בשעת היתר הבמות כן? ת"ל: באחד שעריך, לא אמרתי לך אלא בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד	רבי שמעון:																								קיד:
אימת?																									קיד:
אי נימא אחר חצות															!	!									קיד:
כרת נמי מחייב															?	!									קיד:
אלא לאו קודם חצות.															!	!	◊								קיד:
לעולם לאחר חצות, ובשעת היתר הבמות קאי.																									קיד:
והא בשעת איסור הבמות קאמר																									קיד:
איסור במה לו, היתר במה לחבירו.															!	◊									קיד:
מחוסר זמן כו'.																									קיד:
והני בני אשמות נינהו?																									קיד:
תני מצורע בהדייהו.	זעירי:														!	◊									קיד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עולותיהן ושלמיהן.												קיד: <
והני בני שלמים נינהו?												קיד: ז
תני: נזיר.	רב ששת:											קיד: ◇ !
דזעירי קבעוה תנאי, דרב ששת לא קבעוה תנאי.												קיד: ◇ ■
לא שנו אלא לשמו, אבל שלא לשמו - חייב, הואיל וראוי לשלא לשמו בפנים.	רב חלקיה בר טובי:											קיד: ◇ ■
אי הכי, לשמו נמי נחייב הואיל וראוי לשלא לשמו בפנים												קיד: ◇ ז
מחוסר עקירה.												קיד: ◇ !
וכי יש לך דבר שאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו?	מתקוף לה רב הונא:											קיד: ◇ ז
ולא? והרי פסח בשאר ימות השנה, דאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו												קיד: ◇ ז
פסח בשאר ימות השנה שלמים נינהו.												קטו: ◇ !
לימא מסייע ליה:												קטו: ◇ ז
יכול שאני מוציא אף עולת מחוסר זמן בבעלים, ואשם נזיר ואשם מצורע? ת"ל: (ויקרא יז) שור - מ"מ כשב - מ"מ, עז - מ"מ	[תניא]											קטו: ◇ ■ ז
ואילו חטאת שיירא												קטו: ◇ ■ ז
במאי עסקינן?												קטו: ◇ ^ ז
אילימא בזמנו												קטו: ◇ ! ז
מאי איריא אשם? אפילו חטאת נמן												קטו: ◇ ז ז
אלא שלא לזמנו												קטו: ◇ ! ז
ובמאי?												קטו: ◇ ^ ז
אילימא לשמו												קטו: ◇ ! ז
אשם אמאי חייב?												קטו: ◇ ז ז
אלא לאו שלא לשמן												קטו: ◇ ! ז
לעולם בזמנו ושלא לשמו, ורבי אליעזר היא												קטו: ◇ ! ז
מקשינן אשם לחטאת	דאמר: [רבי אליעזר]											קטו: ◇ ■ ! ז
ותנא טפל וה"ה עיקר.												קטו: ◇ ! ז
יכול שאני מרבה עולה מחוסר זמן בגופה, וחטאת בין בגופה בין בבעלים? ת"ל: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד, כל שאינו ראוי לבא בפתח אהל מועד אין חייבין עליהן	ת"ש:											קטו: ◇ ■ ז
ואילו אשם שיירא												קטו: ◇ ■ ז
במאי עסקינן?												קטו: ◇ ^ ז
אילימא לשמו												קטו: ◇ ! ז
אשם נמי ליפטריה												קטו: ◇ ז ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא לאו שלא לשמן										!	⚡	◊
לעולם שלא לשמו, ור"א היא, דמקיש אשם לחטאת, תנא עיקר וכ"ש לטפל.											!	◊
יכול שאני מוציא אף עולת מחוסר זמן בבעלים, אשם נזיר ואשם מצורע	ת"ש: דכי אתא רב דימי אמר, תנא דבי ר' ליואי:										⚡	◊
מאי תלמודא?										^	⚡	
שור - מכל מקום, כשב - מכל מקום, עז - מכל מקום	רבינא:									!	⚡	◊
ומאי קשיא דלמא כדאמרת											⚡	◊
משום דקשיא דתנא דבי ר' ליואי אדתני לוי:	ר"נ בר יצחק:									!		◊
אשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - כשירין ולא עלו לבעלים לשום חובה, שחטן מחוסר זמן בבעלים או שהיו בני שתי שנים ושחטן - פסולין	[תני לוי]									⚡	!	◊
לא קשיא: כאן לשמו, כאן שלא לשמו.	ומשני רב דימי:									!	!	◊
רב אשי רמי מתני' אברייתא	[רב אשי]										⚡	◊
כאן לשמו, וכאן שלא לשמו.	ומשני: [רב אשי]										!	◊
לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא											⚡	◊
הכא במאי עסקינן - כגון שהפריש שתי אשמות לאחריות, דחד מינייהו עולה היא, כדרב הונא אמר רב	אמר לך רב הונא:										!	◊
אשם שניתק לרעה ושחטו סתם - כשר לעולה.	דאמר רב הונא אמר רב:										!	◊
המעלה מבשר חטאת וכו'.												◊
מנין למעלה מבשר חטאת, ומבשר אשם, ומבשר קדשי קדשים, ומבשר קדשים קלים, וממותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, שפטור? ת"ל: עולה, מה עולה שהיא ראויה להעלאה, אף כל שראויה להעלאה	ת"ר:											◊
מנין שאף היוצק, והבולל, והפותת, והמולה, והמניף, והמגיש, והמסדר השלחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל בחוץ, שפטור? ת"ל: (ויקרא טז) אשר יעלה עולה או זבח, מה העלאה שהיא גמר עבודה, אף כל שהוא גמר עבודה.												◊
עד שלא הוקם המשכן וכו'.												◊
יטיב רב חנה בר רב קטינא קמיה דרב חסדא וקא קרי: (שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל	[רב חנה בר רב קטינא קמיה דרב חסדא]											◊
ופסקו	א"ל: [רב חסדא] הכי אמר ר' אסי:											◊
סבר לאותוביה ממתניתין	[רב חנה בר רב קטינא]										○	
עולה שהקריבו ישראל במדבר - אינה טעונה הפשט וניתוח	שמעיה וקאמרו: [רב חסדא] משמיה דרב אדא										○	
אותביה ברייתא דשויא בכולהו	[רב חנה בר רב קטינא]										⚡	◊
עד שלא הוקם המשכן - הבמות מותרות, ועבודה בבכורות, והכל כשירין ליקרב בהמה חיה ועוף, זכרים ונקבות, תמימין ובעלי מומין, טהורין אבל לא טמאין, והכל קרבו עולות, ועולה שהקריבו ישראל במדבר - טעונה הפשט וניתוח, וזכרים בזמן הזה רשאין לעשות כן	דתניא:										⚡	◊
תנאי היא											!	
(שמות יט) וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו - ר' יהושע בן קרחה אומר: זו פרישות בכורות	דתניא: [ר' יהושע בן קרחה]										!	◊
זו פרישות נדב ואביהוא.	רבי:										!	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשלמא למ"ד זו פרישות נדב ואביהוא, היינו דכתיב: (ויקרא י) הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש, אלא למ"ד זו פרישות בכורות, היכא רמיזא?											ז	◇	קטו	
דכתיב: (שמות כט) ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, אל תקרי בכבודי אלא בכבודי, דבר זה אמר הקב"ה למשה ולא ידעו עד שמתו בני אהרן, כיון שמתו בני אהרן, אמר לו: אהרן אחי, לא מתו בניך אלא להקדיש שמו של הקב"ה, כיון שידע אהרן שבניו ידועי מקום הן, שתק וקבל שכר, שנאמר: (ויקרא י) וידום אהרן.											!	◇	קטו	
וכן בודד הוא אומר: (תהלים לז) דום לה' והתחולל לו, אע"פ שמפיל לך חללים חללים את שתוק.											■	◇	קטו	
וכן בשלמה הוא אומר: (קהלת ג) עת לחשות ועת לדבר, פעמים ששותק ומקבל שכר על השתיקה, פעמים מדבר ומקבל שכר על הדבור.											■	◇	קטו	
מאי דכתיב: (תהלים סח) נורא אלהים ממקדשך? אל תיקרי ממקדשך אלא ממקודשך, בשעה שהקב"ה עושה דין בקדושו, מתיירא ומתעלה ומתהלל.	והיינו דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:										■	◇	קטו	
אלא קשיא עולה												ז	◇	קטו
תרי תנאי היא												!	◇	קטו
כללות נאמרו בסניי, ופרטות באהל מועד	דתניא, ר' ישמעאל:										◆	■	◇	קטו
כללות ופרטות נאמרו בסניי, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב.	רבי עקיבא:										◆	■	◇	קטו
הכל כשירין לקרב.	אמר מר:											■	<	קטו
מנא הני מילי?												^	◇	קטו
דאמר קרא: (בראשית ח) ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל בהמה הטהורה ומכל עוף הטהור, בהמה - כמשמעו, חיה בכלל בהמה, זכרים ונקבות, תמימין ובעלי מומין לאפוקי מחוסר אבר דלא.	רב הונא:											!	◇	קטו
מנין למחוסר אבר שנאסר לבני נח? ת"ל: (בראשית ו) ומכל החי מכל בשר, אמרה תורה: הבא בהמה שחזין ראשי איברין שלה.	רבי אלעזר:											■	◇	קטו
ודילמא היא למעוטי טריפה												ז	◇	קטו
הוא מלחיות זרע נפקא.												!	◇	קטו
הניחא למ"ד: טריפה אינה יולדת אלא למ"ד: טריפה יולדת, מאי איכא למימר?												ז	◇	קטו
האמר קרא: אתך, בדומין לך.												!	◇	קטו
ודילמא נח גופיה טריפה הוה												ז	◇	קטו
תמים כתיב ביה.												!	◇	קטו
ודילמא תמים בדרכין												ז	◇	קטו
צדיק כתיב ביה.												!	◇	קטו
ודילמא תמים בדרכיו, צדיק במעשין												ז	◇	קטו
אי סלקא דעתך דנח גופיה טריפה הוה, מי קאמר ליה לנח דכוותך עייל, שלמים לא תעייל?												!	◇	קטו
ומאחר דנפקא לך מאתך, לחיות זרע למה לי?												ז	◇	קטו
מהו דתימא: אתך לצותא בעלמא, אפי' זקן אפילו סריס, קמשמע לן.												!	◇	קטו
טהורין אבל לא טמאין.	אמר מר:											■	<	קטו
ומי הוו טמאין וטהורין בההיא שעתא?												ז	◇	קטו
מאותן שלא נעבדה בהן עבירה.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											!	◇	קטו

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ז קושיא-challenge
 ! שאלה-question
 ^ תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:



זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא הווי ידעי?						ז						קטז.
כדרב חסדא						!						קטז.
העבירן לפני התיבה, כל שהתיבה קולטת - בידוע שהוא טהור, אין התיבה קולטתן - בידוע שהן טמאין.	דאמר רב חסדא:					!					◊	קטז.
אמר קרא: (בראשית ו) והבאים זכר ונקבה, הבאין מאליהן.	רבי אבהו:					!					◊	קטז.
והכל קרבו עולות.	אמר מר:										■	קטז. <
עולות אין, שלמים לא? והא כתיב: (שמות כד) ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים						ז						קטז.
אלא אימא: לכל קרבו עולות ושלמים.											■	קטז.
אבל שלמים לא כ"א עולות	והתניא:					ז					■	קטז.
עולות אין, שלמים לא						ז					■	קטז.
כמ"ד: לא קרבו שלמים בני נח						!						קטז.
קרבו שלמים לבני נח	דאיתמר: חד[ר"א/ר'] יוסי בר חנינא					!				♦	◊	קטז.
לא קרבו.	וחד[ר"א/ר'] יוסי בר חנינא					!				♦	◊	קטז.
מ"ט דמ"ד: קרבו שלמים לבני נח?						^					◊	קטז.
דכתיב: (בראשית ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן, איזהו דבר שחלבו קרב לגבי מזבח ואין כולו קרב לגבי מזבח? הוי אומר: זה שלמים.						!					◊	קטז.
מ"ט דמ"ד: לא קרבו?						^					◊	קטז.
דכתיב: (שיר השירים ד) עורי צפון ובואי תימן, תתנער אומה שמעשיה בצפון ובדרום.						!					◊	קטז.
ומר נמי הכתיב: ומחלביהן						ז					◊	קטז.
משמניהן דידהו.						!					◊	קטז.
ומר נמי הכתיב: עורי צפון						ז					◊	קטז.
ההוא בקיבוץ גליות הוא דכתיב.						!					◊	קטז.
והא כתיב: (שמות י) ויאמר משה גם אתה תתן בדיניו זבחים ועולות ועשינו לה' אלהינו						ז					◊	קטז.
זבחים לאכילה, ועולות להקרבה.						!					◊	קטז.
והא כתיב: (שמות יח) ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים						ז					◊	קטז.
ההוא לאחר מתן תורה הוא דכתיב.						!					◊	קטז.
הניחא למ"ד: יתרו אחר מתן תורה היה, אלא למ"ד: יתרו קודם מתן תורה היה, מאי איכא למימר?						ז					◊	קטז.
יתרו קודם מתן תורה היה	דאיתמר: חד[בני ר' חייא/ר'] יהושע בן לוי					ז				♦	◊	קטז.
יתרו אחר מתן תורה היה	וחד[בני ר' חייא/ר'] יהושע בן לוי					ז				♦	◊	קטז.
למ"ד: יתרו קודם מתן תורה היה, קסבר: שלמים הקריבו בני נח.						!					◊	קטז.
כתנאי:						■						קטז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות יח) וישמע יתרו כהן מדין - מה שמועה שמע ובה ונתגיר? ר' יהושע אומר: מלחמת עמלק שמע, שהרי כתיב בצדו: (שמות יז) ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב	[רבי יהושע]	◆										
מתן תורה שמע ובה, שכשניתנה תורה לישראל היה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל מלכי עובדי כוכבים אחתן רעדה בהיכליהן ואמרו שירה, שנאמר: (תהלים כט) ובהיכלו כולו אומר כבוד	רבי אלעזר המודעי:	◆										
נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו: מה קול ההמון אשר שמענו, שמא מבוך בא לעולם?	⚡											
אמר להם: (תהלים כט) וישב ה' מלך לעולם, כבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבוך לעולם	!											
אמרו לו: מבוך של מים אינו מביא, אבל מבוך של אש מביא? שנא': (ישעיהו סו) כי באש ה' נשפט	⚡											
אמר להם: כבר נשבע שאינו משחית כל בשר	!											
ומה קול ההמון הזה ששמענו?	^											
אמר להם: חמדה טובה יש לו בבית גזיוו שהיתה גנוזה אצלו תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, וביקש ליתנה לבניו, שנאמר: (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן	!											
מיד פתחו כולם ואמרו: (תהלים כט) ה' יברך את עמו בשלום	■											
קריעת ים סוף שמע ובה, שנא': (יהושע ה) ויהי כשמוע כל מלכי האמורי, ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע: (יהושע ב') כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף.	רבי אלעזר בן יעקב:	■										
מאי שנא התם דכתיב: (יהושע ה) ולא היה בהם עוד רוח, ומ"ש הכא דכתיב: (יהושע ב) ולא קמה עוד רוח באיש?	⚡											
דאפילו אקשווי נמי לא אקשו.	!											קטז:
ומנא ידעה?	⚡											
אין לך כל שר ונגיד שלא בא על רחב הזונה.	!											
בת ל' שנים היתה כשיצאו ישראל מצרים, וזנתה כל מ' שנה שהיו ישראל במדבר, אחר נ' שנה נתגירה, אמרה: יהא מחול לי בשכר חבל חלון ופשתים.	אמרו:	■										
ועובדי כוכבים בזמן הזה רשאין לעשות כן.	אמר מר:											<
מנא ה"מ?												
(ויקרא יז) דבר אל בני ישראל - בני ישראל מצווין על שחטי חוץ, ואין העובדי כוכבים מצווין על שחטי חוץ, לפיכך כל אחד ואחד בונה לו במה לעצמו ומקריב עליה כל מה שירצה.	דת"ר:					!						
אסור לסייע ולעשות שליחותן.	רב יעקב בר אחא אמר רב אסי:					■						
ולאוריניהו להו שרי	רבא:					■						
כי הא דאיפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה קורבנא לרבא, שלחה ליה: אסקוה ניהליה לשם שמים						○	■					
זילו ודברו תרי עולמי גולאי, והוה היכא דמסקא ימא שירטון, ושקלו ציבי חדתי ואפיקו נורא ממרא חדתא, ואסקוה ניהליה לשם שמים.	אמר להו רב ספרא ולרב אחא בר הונא:					○	■					
כמאן? כר"א בר שמוע	א"ל אביי:					⚡						
מה מזבח שלא ישתמש בו הדיוט, אף עצים שלא ישתמש בהן הדיוט.	דתניא, ר' אלעזר בר שמוע:					⚡	■					
והא מודה ר"א בר שמוע בבמה						⚡						
כתוב אחד אומר: (דברי הימים א כא) ויתן דוד לארונה במקום שקלי כסף משקל שש מאות וגו' וכתוב ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים, הא כיצד? גובה מכל שבט ושבת חמשים שהן ששת מאות	דתניא:					⚡	■					
בקר ועצים ומקום מזבח בנ', וכל הבית בשש מאות	רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסתאי:					⚡	■					
בקר ועצים ומקום מזבח בנ', וכל הבית כולו בשש מאות, דכתיב: (שמואל ב כד) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוניו המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים	ר"א בר שמוע:					⚡						
התם נמי בהדתי.	ורבא אמר לך:					!						

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ? שאלה-question
 ^ תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:



זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי מוריגים?											▲		קטז:
מטה של טורבל.	עולא:											!	קטז:
מאי מטה של טורבל?											▲		קטז:
עיוזא דקרקסא דדיישן דשתאי.	אביי:											!	קטז:
מאי קרא? (ישעיהו מא) הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות.	אביי:										■		קטז:
כתיב: ויתן דוד לארנן וגו', וכתיב: ויקן דוד וגו', הא כיצד? גובה מכל שבט ושבט חמשים שהן שש מאות.	מקרי ליה רחבה לבריה ורמי ליה קראי אהדדי:											■	קטז:
ואכתי קשיין אהדדי, התם כסף, הכא זהב												⚡	קטז:
אלא ה"ק: גובה כסף במשקל שש מאות זהב.												■	קטז:
קדשים קלים נאכלים בכל מחנה ישראל.													קטז:
בכל מקומות ישראל	רב הונא:												קטז:
ומחנות במדבר לא הוא?	איתיביה ר"נ לרב הונא:											⚡	קטז:
כשם שמחנה במדבר כך מחנה בירושלים, מירושלים להר הבית מחנה ישראל, מהר הבית לשער נקנור מחנה לוי, מכאן ואילך מחנה שכינה, והן הן קלעים שבמדבר	והא תניא:											⚡	קטז:
אלא אימא: בכל מקום מחנה ישראל.												■	קטז:
פשיטא												⚡	קטז:
מהו דתימא איפסלו ביוצא, קמ"ל.												!	קטז:
ואימא ה"נ												⚡	קטז:
אמר קרא: (במדבר ב) ונסע אהל מועד, אע"פ שנסע אהל מועד הוא.												!	קטז:
עוד אחרת היתה עזרת נשים היא, ולא היו עונשין עליה, ובשילה לא היו אלא שני מחנות בלבד.	תניא, רשב"י:											■	קטז:
הי מינייהו לא הוה?												▲	קטז:
מסתברא דמחנה לוי הוא, דאי סלקא דעתך מחנה לוי לא הוא, נמצאו זבין וטמאי מתים משתלחין חוץ למחנה אחת, והתורה אמרה: (במדבר ה) ולא יטמאו את מחניהם, תן מחנה לזה ומחנה לזה.	אביי:											!	קטז:
אלא מאי? מחנה ישראל לא הוא, א"כ נמצאו זבין ומצורעין משתלחין חוץ למחנה אחת והתורה אמרה: (ויקרא יג) בדד ישב, שלא ישב טמא אחר עמון	א"ל רבא:											⚡	קטז:
אלא לעולם כולהו הוו ומחנה לוי לא הוה קלטה, ומאי לא היו אלא שתי מחנות? לקליטה.												!	קטז:
מכלל דבמדבר הואי קלטה מחנה לוייה?												⚡	קטז:
אין												!	קטז:
(שמות כא) ושמתי לך - מקום בחיידך, מקום - מקומך, (שמות כא) אשר ינוס שמה - מלמד שמגלין במדבר, להיכן גולין? למחנה לוייה. מכאן אמרו: בן לוי שהרג - גולה מפלך לפלך, ואם גלה לפלכו - פלכו קולטו.	והא תניא:											■	קטז:
מאי קרא?												▲	קטז:
(במדבר לה) כי בעיר מקלטו ישב, עיר שקלטו כבר.	רב אחא בריה דרב איקא:											!	קטז:
באו לגלגל.												■	קטז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל נידר ונידב היה קרב בבמה, שאין נידר ונידב אין קרב בבמה, מנחה וניזירות קריבין בבמה, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]										◆	■	◇	ק"ו.
לא קרבו יחיד אלא עולות ושלמים בלבד	חכמים:										◆	■	◇	ק"ו.
כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר - מקריבין באהל מועד שבגלגל, מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל? אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות, אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמתו שבראש גגו לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים בלבד.	רבי יהודה:										◆	■	◇	ק"ו.
כל שהצבור מקריבין באהל מועד שבמדבר - מקריבין באהל מועד שבגלגל, וכאן וכאן לא קרבו יחיד אלא עולה ושלמים בלבד	חכמים:										◆	■	◇	ק"ו.
אף צבור לא הקריבו אלא פסחים וחובות שקבוע להן זמן.	רבי שמעון:										◆	■	◇	ק"ו.
מאי טעמא דר"מ?											^			ק"ז:
דאמר קרא: (דברים יב) לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום, אמר להן משה לישראל: כי עייליתו לארץ, ישרות תקריבו, חובות לא תקריבו, מנחות וניזירות ישרות נינהו.	[רבי מאיר]										!		◇	ק"ו:
ורבנן?											^			ק"ו:
אין מנחה בבמה, ניזירות חובות נינהו.	[רבנן]										!		◇	ק"ו:
מחלוקת בחטאת ואשם, אבל בעולות ושלמים - דברי הכל ישרות נינהו וקרבי.	שמואל:										■		◇	ק"ו:
חזה ושוק ותרומת לחמי תודה - נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה	מותיב רבה:										⚡		◇	ק"ו:
ואילו הזרוע בשלה שיירה											■	⚡	◇	ק"ו:
אי אמרת בשלמא בעולה ושלמים פליגי, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת בחטאת ואשם פליגי, הא מני?											⚡			ק"ו:
מחלוקת בעולה ושלמים, אבל בחטאת ואשם - דברי הכל חובות נינהו ולא קרבי.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר שמואל:										■		◇	ק"ו:
כל שהצבור מקריבין באהל וכו'.	אמר מר, וחכמים:										■		◇	ק"ו:
מאי טעמיהו דרבנן?											^			ק"ו:
אמר קרא: (שופטים יז) איש הישר בעיניו יעשה, איש - ישרות הוא דליקרוב, חובות לא ליקרוב, וצבור - אפי' חובות ליקרוב.	[רבנן]										!		◇	ק"ו:
ורבי יהודה?											⚡			ק"ה:
כי כתיב הישר אבעיניו הוא דכתיב, אבל בבמה גדולה - אפילו חובות נמי ליקרוב.	אמר לך: [רבי יהודה]										!		◇	ק"ה:
אלא הא כתיב: איש, לאו למימרא, דאיש ישרות הוא דליקרוב, הא חובות לא ליקרוב											⚡			ק"ה:
כי כתיב איש - להכשיר את הזר.											!		◇	ק"ה:
זר (ויקרא יז) מזורק כהן את הדם על מזבח ה' נפקא											⚡		◇	ק"ה:
מהו דתימא ליבעי קדוש בכורות כמעיקרא, קא משמע לן.											!		◇	ק"ה:
חכמים היינו תנא קמא											⚡		◇	ק"ה:
קרבו נסכים במדבר איכא בינייהו.	רב פפא:										!		◇	ק"ה:
רבי שמעון אומר וכו'.	אמר מר:										■		◇	ק"ה:
מ"ט דרבי שמעון?											^			ק"ה:
דכתיב: (יהושע ה) ויעשו בני ישראל את הפסח בגלגל	[רבי שמעון]										!		◇	ק"ה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ת	י	ך	ק	י	ה	ת	
פשיטא																								קיה.
אלא הא קמ"ל, דחובות כעין פסח הוא דקרב, הא לאו כעין פסח לא קרב.																								קיה.
ואידך?																								קיה.
מיבעי ליה לכדרכי יוחנן	[אידך]																							קיה.
ערל מקבל הזאה.	דא"ר יוחנן משום רבי בנאה:																							קיה.
אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן.	תני תנא קמיה דרב אדא בר אהבה:																							קיה.
ותרגם מתניתך: בעולת חובה, דאיכא עולת נדבה, דאי חטאת, חטאת נדבה מה איכא?	א"ל: [רב אדא בר אהבה]																							קיה.
ולוקמה במנחת חובה, דהא איכא חביתין																								קיה.
אין מנחה בבמה.	קא סבר: [רב אדא בר אהבה]																							קיה.
באו לשילה וכו'.																								קיה.
מנא הני מילי?																								קיה.
כתוב אחד אומר: (שמואל א א) ותביאהו בית ה' שילה, אלמא בית הוא, וכתוב אחד אומר: (תהילים עח) ויטש משכן שילה אהל שכן באדם, אלמא אהל הוא, הא כיצד? לא היתה שם תקרה, אלא אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:																							קיה.
קדשי קדשים.																								קיה.
מנא הני מילי?																								קיה.
דאמר קרא: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה, בכל מקום שאתה רואה אי אתה מעלה, אבל אתה אוכל בכל מקום שאתה רואה.	רבי אלעזר א"ר אושעיא:																							קיה.
אימא: בכל מקום שאתה רואה אי אתה מעלה, אבל אתה זוכה בכל מקום אתה רואה																								קיה.
אמר קרא: (דברים יב) שם תעלה ושם תעשה.	רבי ינאי:																							קיה.
אמר קרא: ולו תאנת שילה, מקום שכל הרואה אותו מתאנת עליו על אכילת קדשים שלו.	רבי אבדימי בר חסא:																							קיה.
אמר קרא: (בראשית מט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, עין שלא רצתה לזון וליהנות מדבר שאינו שלה, תזכה ותאכל כמלא עיניה.	רבי אבהו:																							קיה.
(דברים לג) ורצון שוכני סנה, עין שלא רצתה ליהנות מדבר שאינו שלו, תזכה ותאכל בין השנואין.	רבי יוסי ברבי חנינא:																							קיה.
רואה שאמרו - רואה כולו, ולא המפסיק בינו לבינו.	תנא:																							קיה.
אסברא לך, כגון בי כנישתא דמעון.	רבי שמעון בן אליקים לר' אלעזר:																							קיה.
רואה שאמרו - לא רואה כולו אלא רואה מקצתו.	רב פפא:																							קיה.
עומד ורואה, יושב ואינו רואה, מאי?	בעי רב פפא:																							קיה.
עומד על גבי הנחל ורואה, בתוך הנחל ואינו רואה, מאי?	בעי רבי ירמיה:																							קיה.
תיקו.																								קיה.
בשלשה מקומות שרתה שכינה על ישראל: בשילה, ונוב וגבעון, ובית עולמים, ובכולן לא שרתה אלא בחלק בנימין, שנאמר: (דברים לג) חופף עליו כל היום, כל חפיפות לא יהו אלא בחלקו של בנימין.	כי אתא רב דימי אמר רבי																							קיה.
כי אזיל אביי אמרה קמיה דרב יוסף	[אביי]																							קיה.

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא-? question-שאלה-! answer-תירוץ-^ proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חד ברא הוה ליה לכייליל ולא מיתקן, והכתיב: (תהילים עח) ויטש משכן שילה, וכתיב: (תהילים עח) וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר.	אמר: [רב יוסף]										⊠	⊠
מאי קא קשיא ליה? דלמא שכינה בחלק בנימין וסנהדרין גדולה בחלק יוסף, מדמצינו בבית עולמים דשכינה בחלקו של בנימין וסנהדרין בחלק יהודה	רב אדא:										!	⊠
הכי השתא, התם מיקרבן נחלות גבי הדדי, הכא מי מקרבן?	אמר ליה: [רב יוסף]										⊠	⊠
הכא נמי מקרבן											!	⊠
רצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה מזבח בנוי, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה לבלעה	כדאמר רבי חמא בר' חנינא:										!	⊠
ה"נ רצועה היתה יוצאת מחלקו של יוסף לחלקו של בנימין, והיינו דכתיב: (יהושע טז) תאנת שילה.											!	⊠
כתנאי:											■	⊠
חופף עליו - זה מקדש ראשון, כל היום - זה מקדש שני, ובין כתיפיו שכן - אלו ימות המשיח	[ת"ק]										⊠	⊠
חופף עליו - זה העולם הזה, כל היום - אלו ימות המשיח, ובין כתיפיו שכן - זה העולם הבא.	רבי:										⊠	⊠
ימי אהל מועד שבמדבר - ארבעים שנה חסר אחת, ימי אהל מועד שבגלגל - ארבע עשרה, ז' שכבשו וז' שחלקו, ימי אהל מועד שבנוב וגבעון - חמשים ושבע, נשתירו לשילה ג' מאות ושבעים חסר אחת.	ת"ר:										■	⊠
ימי אהל מועד שבמדבר ארבעים חסר אחת.											■	⊠
מנלן?											^	⊠
שנה ראשונה עשה משה את המשכן, שניה - הוקם המשכן ושלה משה מרגלים.	דאמר מר:										!	⊠
שבגלגל ארבע עשרה, שבע שכבשו ושבע שחלקו.											■	⊠
מנלן?											^	⊠
דקאמר כלב: (יהושע יד) בן ארבעים שנה אנכי בשלוח משה עבד ה' אותי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי, וכתיב: ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה, כי עבריה לירדן בר כמה הויו? בר שבעין ותמני, וקאמר: בן חמש ושמונים שנה, הרי שבע שכבשו.											!	⊠
ושבע שחלקו מנלן?											^	⊠
איבעית אימא: מדשבע שכבשו, שבע נמי שחלקו											!	⊠
ואיבעית אימא: מדלא משכחת לה (יחזקאל מ) בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר.											!	⊠
אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע.											■	⊠
מנ"ל?											^	⊠
דכתיב: (שמואל א ד) ויהי כהזכירו את ארון האלהים יכו											!	⊠
כשמת עלי הכהן חרבה שילה ובאו לנוב, כשמת שמואל הרמתי חרבה נוב ובאו לגבעון, וכתיב: (שמואל א ז) ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה'	ותנא:										!	⊠
הני עשרים שנה, עשר שנה שמלך שמואל בעצמו, ושנה שמלך שמואל ושאל, ושנים שמלך שאול, ושבע דוד, דכתיב: (מלכים א ב) והימים אשר מלך דוד על ישראל מ' שנה בחברון מלך ז' שנים וגו', ובשלמה כתיב (דברי הימים ב ג) ויחל לבנותו בשנת ארבע למלכותו, נשתירו לשילה שלש מאות ושבעים חסר אחת.											■	⊠
באו לנוב וגבעון וכו'											■	⊠
מנא ה"מ?											^	⊠

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(דברים יב) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה, אל המנוחה - זו שילה, נחלה - זו ירושלי	דת"ר:										■	!	◇	קוט.	
למה חלקן?											⚡	!		קוט.	
כדי ליתן היתר בין זה לזה.											!	!	◇	קוט.	
מעשר שני נמי ליתנן	ריש לקיש לר' יוחנן:											⚡	◇	קוט.	
מעשר - שם שם מארון קא ילפי, כיון דארון לא הוה, מעשר נמי לא הוה.	א"ל: [רבי יוחנן]											!	◇	קוט.	
אי הכי, פסח וקדשים נמי דשם שם מארון ילפי דכיון דארון לא הוה אינהו נמי לא הון	[ריש לקיש]											⚡	◇	קוט.	
דאמר לך הא מני? ר"ש היא	א"ל: [רבי יוחנן]											!	◇	קוט.	
אף צבור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן, אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב, מעשר בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוה, ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה.	דאמר: [רבי שמעון]											!	◇	קוט.	
מכלל דלרבי יהודה קרב?												■	◇	קוט.	
אין												!		קוט.	
מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בנוב וגבעון לדברי רבי יהודה.	דהאמר רב אדא בר מתנה:											!	◇	קוט.	
והא בעי בירה												⚡	◇	קוט.	
שלוש בירות הן: שילה, ונוב וגבעון, ובית עולמים?	ולאו תני רב יוסף:											!	◇	קוט.	
לאכילת מעשר שני ואלים' דרבי יהודה.	הוא תני לה והוא אמר לה: [רב יוסף]											■	!	קוט.	
באו לירושלים וכו'.													■	קוט.	
כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה, מנוחה - זו שילה, נחלה - זו ירושלים, ואומר: (ירמיהו יב) היתה לי נחלתי כאריה ביער, ואומר: (ירמיהו יב) העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה, דברי רבי יהודה מנוחה - זו ירושלים, נחלה - זו שילה, ואומר: (תהילים קלב) זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איתיה, ואומר: (תהילים קלב) כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.	ת"ר: [רבי יהודה]											◆	■	◇	קוט.
בשלמא למ"ד: מנוחה - זו שילה, היינו דכתיב: אל המנוחה ואל הנחלה, אלא למ"ד: מנוחה - זו ירושלים, נחלה - זו שילה, אל הנחלה ואל המנוחה מיבעי ליה	רבי שמעון:											◆	■	◇	קוט.
הכי קאמר: לא מיבעיא מנוחה דלא מטיתו, אלא אפילו לנחלה נמי לא מטיתו.												!	◇	קוט.	
זו וזו שילה	תנא דבי רבי ישמעאל:											◆	■	◇	קוט.
זו וזו ירושלים.	רבי שמעון בן יוחי											◆	■	◇	קוט.
בשלמא למאן דאמר: מנוחה - זו שילה, נחלה - זו ירושלים, אי נמי איפכא, היינו דכתיב: (דברים יב) אל המנוחה ואל הנחלה, אלא למאן דאמר: זו וזו שילה או זו וזו ירושלים, מנוחה - נחלה מיבעי ליה												⚡	◇	קוט.	
קשיא.												■		קוט:	
בשלמא למ"ד: זו וזו שילה, מנוחה - דנחו מכיבוש, נחלה - דפלגו התם נחלות, דכתיב: (יהושע יח) ויחלק להם יהושע ויפל להם גורל בשילה על פי ה', אלא למ"ד: זו וזו ירושלים, בשלמא נחלה - נחלת עולמים, אלא מנוחה - מאי מנוחה?												⚡	◇	קוט:	
מנוחת ארון, דכתיב: ויהי כנוח הארון.												!	◇	קוט:	
בשלמא למ"ד: זו וזו ירושלים, אבל שילה הוה שריא כמות, היינו דכתיב: (שופטים יג) ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה', אלא למ"ד: זו וזו שילה, וכמות הוה אסירן, מאי ויקח מנוח?												⚡	◇	קוט:	
הוראת שעה היתה.												!	◇	קוט:	
תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן יוחי, דאמר: זו וזו ירושלים												■		קוט:	

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator																									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ						
וסימניך: משכי גברא לגברי.																										קוט:	
כל הקדשים וכו'.																											קוט:
לא שנו אלא בשחיטה, אבל בהעלאה - כרת נמי מחייב מאי טעמא? דאמר קרא: (ויקרא יז) ואליהם תאמר, על הסמוכין תאמר.	רב כהנא:																										קוט:
מי כתיב ועליהם תאמר? אליהם כתיב (ואליהם קרינן)	מתקיף לה רבה:																										קוט:
ארבעה כללות היה רבי שמעון אומר בקדשים:	ועוד תניא: [רבי שמעון]																										קוט:
הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות בחוץ - הרי הן בעשה ולא תעשה ויש בהן כרת																											קוט:
הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות - הרי הן בעשה ולא תעשה ואין בהן כרת																											קוט:
הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בחוץ בשעת היתר הבמות - הרי הן בעשה ואין בהן בלא תעשה																											קוט:
הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות - פטור מכלום																											קוט:
תיובתא דרב כהנא תיובתא.																											קוט:
ואלו קדשים וכו'																											קוט:
סמיכה, דכתיב: (ויקרא א) לפני ה' וסמך.																											קוט:
שחיטת צפון, דכתיב: צפונה לפני ה'.																											קוט:
מתנות סביב, דכתיב: (ויקרא יז) וזרק על המזבח סביב.																											קוט:
תנופה, דכתיב: (ויקרא י) והניף הכהן לפני ה'.																											קוט:
הגשה, דכתיב: (ויקרא ב) והגישה אל המזבח.																											קוט:
אין מנחה בבמה.	רבי יהודה:																										קוט:
לדברי האומר יש מנחה בבמה - יש עופות בבמה, לדברי האומר אין מנחה בבמה - אין עופות בבמה, (ויקרא יז) זבחים - ולא מנחות, זבחים - ולא עופות.	רב ששת:																										קוט:
וכהן, דכתיב: (ויקרא יז) וזרק הכהן.																											קוט:
בגדי שרת, (שמות כח) לשרת בקדש.																											קוט:
וכלי שרת, (במדבר ד) אשר ישרתו במם בקודש.																											קוט:
לריח ניחוח, דכתיב: (ויקרא א) לריח ניחוח לה'. מחיצה בדמים, דכתיב: (שמות כז) והיתה הרשת עד חצי המזבח.																											קוט:
ריחון ידים, דכתיב: (שמות מ) ובקרבכם אל המזבח ירחצו.																											קוט:
לא שנו אלא בקדשי במה קטנה והקריבום בבמה קטנה, אבל בקדשי במה קטנה דקריבינהו בבמה גדולה - יש חיצוי.	רמי בר חמא:																										קוט:
חזה ושוק תרומת לחמי תודה - נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה	מותיב רבה:																										קוט:
אימא: נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה.																											קוט:
לא שנו אלא בקדשי במה גדולה והקריבין בבמה גדולה, אבל בקדשי במה קטנה, אף על גב דקריבינהו בבמה גדולה - אין חיצוי.	איכא דאמרי, אמר רמי בר חמא:																										קוט:
לימא מסייע ליה:																											קוט:
חזה ושוק ותרומת לחמי תודה - נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה	[תניא]																										קוט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א		
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אימא: נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה.												■	◊	קט:	
ופליגא דרבי אלעזר												■	◊	קט:	
עולת במת יחיד שהכניסה בפנים - קלטה מחיצות לכל דבר.	דאמר רבי אלעזר:											■	◊	קט:	
עולת במת יחיד שהכניסה לפנים והוציאה לחוץ, מהו? מי אמרי': כיון דעיילא קלטה לה מחיצתא, או דלמא כיון דהדר הדר?	בעי רבי זירא:												^	קט:	
לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף?												⚡	◊	קב.	
קדשי קדשים ששחטן בדרום - מועלין בהן	דתנן:											⚡	◊	קב.	
עלו מהו שירדו?	ואיבעיא להו:											^	⚡	◊	
ירדו	רבה:											◆	!	⚡	◊
לא ירדו	רב יוסף:											◆	!	⚡	◊
תיבעי לרבה, תיבעי לרב יוסף													^	◊	
תיבעי לרבה, עד כאן לא קאמר רבה אלא במזבח, דחזי ליה מקדש, דלא חזי לא מקדש, אבל מחיצה אע"ג דלא חזי ליה קלטה, או דלמא לא שנא													^	◊	
תיבעי לרב יוסף, עד כאן לא קאמר רב יוסף התם אלא דחד מקום הוא, אבל הכא דתרי מקומות נינהו לא, או דלמא לא שנא?													^	◊	
תיקו.													■	◊	
מילתא דפשיטא ליה לרבה בחד גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי													■	◊	
אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח מהו שירדו? היכא דלא משלה בהן האור, לא תיבעי לך, כי תיבעי לך - היכא דמשלה בהן האור, מאי?	דבעי רבי ינאי:												^	■	◊
תיקו.													■	■	◊
שחיטת לילה בבמת יחיד - רב ושמואל, חד אמר: כשרה	איתמר: חד: [רב/שמואל]												◆	■	◊
פסולה	וחד: [רב/שמואל]												◆	■	◊
וקא מיפלגי בדרבי אלעזר														■	◊
דרבי אלעזר רמי קראי אהדדי, כתיב: (שמואל א יד) ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה, וכתיב: (שמואל א יד) ויאמר שאלו פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו לה' לאכול על הדם ויגישו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם	[רבי אלעזר]												⚡	■	◊
כאן בחולין, כאן בקדשים	מר משני: [רב/שמואל]												!	■	◊
ומר משני: כאן בקדשי במה גדולה, כאן בקדשי במה קטנה.	ומר משני: [רב/שמואל]												!	■	◊
עולת במת יחיד - רב אמר: אין טעונה הפשט וניתוח	איתמר: [רב]												◆	■	◊
ורבי יוחנן אמר: טעונה הפשט וניתוח	רבי יוחנן:												◆	■	◊
וקא מיפלגי בדר"י הגלילי														■	◊
עולה שהקריבו ישראל במדבר - אין טעונה הפשט וניתוח, שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך	דתניא, ר"י הגלילי:													■	◊
מאהל מועד ואילך לא שנא במה גדולה ולא שנא במה קטנה	מר סבר: [רבי יוחנן]													■	◊
בבמה גדולה אין, בבמה קטנה לא.	ומר סבר: [רב]													■	◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	■ מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	



זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
תניא כותיה דרבי יוחנן:												■	◇
דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה:	[תניא]											■	◇
קרן וכבש ויסוד וריבוע בבמה גדולה, ואין קרן ויסוד וכבש וריבוע בבמה קטנה												■	◇
כיור וכנו בבמה גדולה, ואין כיור וכנו בבמה קטנה												■	◇
חזה ושוק בבמה גדולה, ואין חזה ושוק בבמה קטנה												■	◇
דברים ששוותה במה גדולה לבמה קטנה:												■	◇
שחיטה בבמה גדולה וקטנה												■	◇
הפשט וניתוח בגדולה וקטנה												■	◇
דם מתיר ומפגל בגדולה וקטנה												■	◇
מומין וזמן בגדולה וקטנה.												■	◇
אבל נותר והזמן והטמא - שוין בזה ובוה.												■	<
מנין לעשות זמן בבמה קטנה כבמה גדולה? דהא אמרה תורה: לן ישרף ויוצא ישרף, מה יוצא כשר בבמה, אף לן כשר בבמה?	ת"ר:											■	◇
ולאו ק"ו הוא מעופות? מה עופות שאין המום פוסל בהן - זמן פוסל בהן, קדשי במה קטנה שהמום פוסל בהן - אינו דין שזמן פוסל בהן.												;	◇
מה לעופות שכן אין הזר כשר בהן, תאמר בבמה קטנה שהזר כשר בה												!	◇
לא יהא זמן פסול בה?												;	!
ת"ל: (ויקרא ז) וזאת תורת זבח השלמים, לעשות זמן במה קטנה כזמן במה גדולה.												!	◇
הדרך עלך פרת חטאת וסליקא לה מסכת זבחים													◇